

GERÇEK SÜPER GÜÇ

EMİNE ARLI

ÇİZER: ÖZGE ALPHAN

Nana'nın evdeki en sevdiği köşesi, yumuşacık turuncu koltuğuydu. Ne zaman yeni bir maceraya atılmak istese, bu sevimli koltuğa kurulur, bacaklarını havaya kaldırır ve özenle seçtiği kitabı okumaya başlardı. **Çünkü Nana iyi biliyordu, kendi güvenli yuvasında ona sınırsız maceralar yaşatan kitaplardan daha güzel bir şey yoktu.**

Nana, **balta girmemiş** ormanlara böyle
bir zamanda gitmişti.

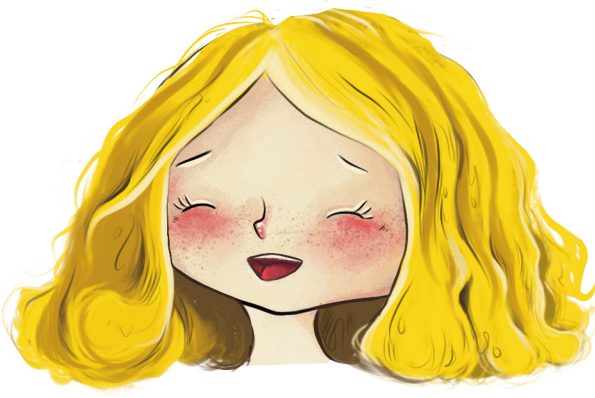
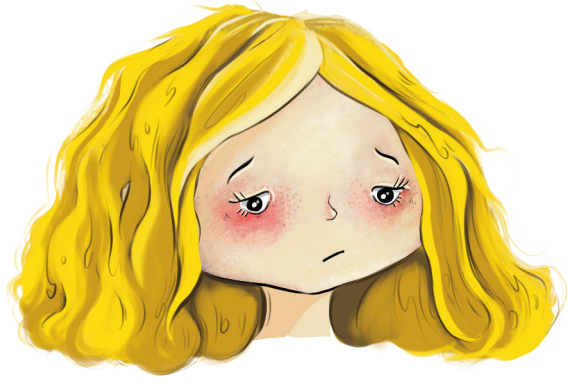
Nesli tükenmiş hayvanlarla böyle
bir zamanda karşılaşmıştı.

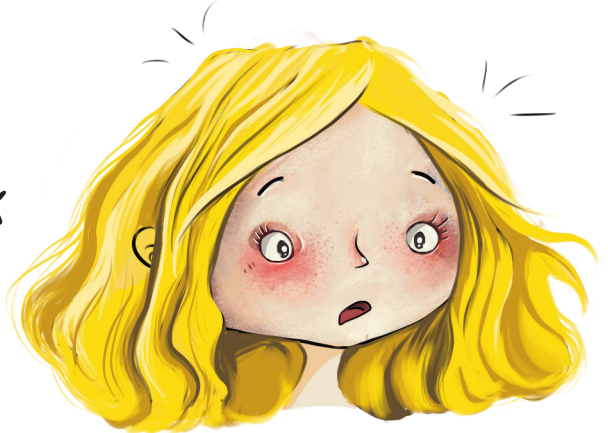
Henüz adı konmamış bir gezegene
böylelikle ilk gidenlerden biri
olmuştu. Ve sonra, bir sıyrık bile almadan
hoop geri gelmiş

kiminde
hüzünlenmiş...

Kiminde
eğlenmiş...

Kiminde ise
neredeyse
şaşkınlıktan küçük
dilini yutmuştu.

O gün Nana'nın içinde tuhaf bir yorgunluk vardı. Sabah erkenden kalkmış, ödevlerini bitirmiş, odasını toplamış ve annesine ev işlerinde yardım etmişti. Tüm bunlardan sonra oyun oynamaya hiç zamanı kalmamıştı. Tam da **"Keşke her şey daha kolay olsa!"** diye iç geçirirken, kitaplığında daha önce hiç görmediği bir kitap dikkatini çekti. Kapağında ısılt ısılt parlayan harflerle **"Her Şeyin En Kolayı"** yazıyordu.

Heyecanla sayfaları çevirirken gözlerine inanamıyordu. Çünkü kitabın içinde sihirli bir değnek vardı ve göz açıp kapayana kadar her şeyi değiştiriyordu.

Nana kitabı kapattığında kararını çoktan vermişti: Ona da bir sihirli değnek gerekliydi! Nasıl olmuştu da bunu daha önce düşünememişti?

